

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Legea nr. 603/1943

LEGE

În vigoare

EMITENT

Parlamentul României

PUBLICARE

Monitorul Oficial NR. 212 din 10
septembrie 1943

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 15:47

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/30>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	10. Articolul 10
2. Articolul 2	11. Articolul 11
3. Articolul 3	12. Articolul 12
4. Articolul 4	13. Articolul 13
5. Articolul 5	14. Articolul 14
6. Articolul 6	15. Articolul 15
7. Articolul 7	16. Articolul 16
8. Articolul 8	17. Articolul 17
9. Articolul 9	18. Articolul 18

Articole

Articolul 1

Introducerea și rezolvarea cererilor pentru încetarea oricărei stări de indiviziune se vor urma după procedura legii pentru accelerarea judecăților, cu derogările prevăzute pentru legea de fața.*) Legea de fața nu se aplică dizolvării și lichidării societăților. -----

Articolul 2

Cînd indiviziunea rezultă din succesiune, cererea va cuprinde numele defunctului, averea rămasă de la acesta, inclusiv bunurile supuse raportului sau reducțiunii, numele și calitatea celor îndreptățiți la succesiune și cota parte cuvenită fiecăruia, precum și datoriile și creanțele comostenitorilor față de defunct. Cînd indiviziunea rezultă din alte cauze, se va arata averea de împărțit, titlul pe baza căruia se cere imparteala și părțile interesate.

Articolul 3

Dacă la termenul fixat toți cei interesați se prezintă, sînt capabili și sînt de acord asupra împărțelii, instanța va hotărî potrivit înțelegerii intervenite între

ei) Dacă printre cei interesați figurează și incapabili, imparteala se poate face și cu buna învoiala, însă în acest caz este necesară autorizarea instanței tutelare.

Articolul 4

Dacă cei interesați nu sînt de acord sau dacă vreunul din ei lipsește, modul de imparteala va fi stabilit de instanța. Instanța va admite cererea în principiu, printr-o încheiere care va constata calitatea de copartas a părților, cota-parte ce li se cuvine, bunurile supuse împărțelii, datoriile și creanțele comostenitorilor față de defunct și, în cazul în care are elemente suficiente de apreciere, va hotărî dacă imparteala se va face prin tragerea loturilor la sorți, prin atribuire sau dacă bunurile vor fi scoase în vînzare. Ea va delega un magistrat din sinul sau pentru executarea împărțelii. Aceasta încheiere nu va putea fi atacată cu apel sau recurs decît odată cu hotărîrea finală asupra împărțelii. Dacă instanța a omis a desemna prin încheiere pe judecătorul delegat sau se va ivi necesitatea înlocuirii lui, desemnarea sau înlocuirea va putea fi facută de președintele instanței.

Articolul 5

Judecătorul sau consilierul delegat cu executarea împărțelii va proceda la facerea loturilor în camera de consiliu cu citarea părților. El va putea numi în acest scop un expert dacă părțile nu sînt de acord sau dacă expertiza este necesară pentru operația facerii loturilor.

Articolul 6

Raportul expertului va arata bazele estimatiunii, va indica dacă obiectul estimat poate fi comod împărțit în natura și în ce chip va forma loturile care urmează a fi trase la sorți sau atribuite. Expertul va forma loturile conformindu-se dispozițiilor art. 741 din Codul civil.

Articolul 7

Inegalitatea loturilor date în natura se completează prin bani.

Articolul 8

În baza procesului-penal de formarea loturilor încheiate de judecătorul sau consilierul delegat, instanța, cu citarea părților, va proceda la tragerea la sorți sau atribuirea loturilor printr-o hotărîre supusă căilor de atac.

Articolul 9

Instanța, în urma raportului judecătorului delegat sau a expertului, dacă a fost numit expert, va hotărî printr-o încheiere ca bunurile care nu pot fi împărțite comod în natura și nici atribuite unuia dintre copartasi, să fie vîndute prin buna învoiala sau, în caz de neînțelegere, prin licitație publică. Încheierea de scoatere în vînzare este supusă apelului sau recursului potrivit art. 16 și nu se va executa decît după ce va rămîne definitivă.

Articolul 10

Licitația va începe de la prețul fixat de expert, iar dacă acest preț nu va fi oferit, vînzarea se va amîna la un termen apropiat, cînd instanța care efectuează vînzarea va putea adjuceca bunul chiar la un preț mai mic. Cei de al treilea sînt obligați să depună o garanție de 10% din prețul de la care începe licitația.

Articolul 11

În cele 8 zile libere după adjudecare, oricine va putea sa supraliciteze, dacă oferă a zecea parte peste prețul adjudecării, conformindu-se dispozițiilor art. 548, 549 și 550

c) proc. civ.

Articolul 12

Adjudecatorul copartas va depune drept preț cota-parte convenită celorlalți copartasi, taxele de timbru și impozitul proporțional convenite fiscului, precum și taxele datorate portareilor*) pînă cel mai tîrziu 30 zile libere socotite de la adjudecarea definitivă, sub sancțiunea revinderii bunului în contul sau.

Articolul 13

Sumele rezultate din vînzarea bunurilor se vor împărți de instanța în conformitate cu prevederile articolului 8.

Articolul 14

Cererile pentru numiri de sechestrul judiciar se vor adresa direct instanței sesizate cu acțiunea principala dacă aceasta se judeca la prima instanța. Dacă judecata acțiunii principale este în apel sau recurs, cererile se vor repartiza conform dreptului comun. Ele se vor judeca de urgenta și cu precădere. Intimpinarea nu este necesară în aceste cereri. Hotărîrile primei instanțe care numesc sechestrul judiciar sînt executorii. Sechestrul va fi numit de preferinta unul dintre cei interesați la imparteala.

Articolul 15

Sechestrul este dator să depună pînă la 1 aprilie și 1 octombrie ale fiecărui an conturile gestiunii sale. Pasuirile nu pot fi acordate decît cu învoirea tuturor părților. Sechestrul care, după primirea însărcinării, nu se conformează întocmai dispozițiilor de mai sus, va fi înlocuit. Verificarea conturilor se va face de un judecător delegat și ele vor fi omologate de instanța în camera de consiliu cu citarea părților.

Articolul 16

Abrogat.

Articolul 17

Dispozițiile legii de față se completează cu dispozițiile de drept comun în măsura în care nu sînt contrare acestei legi. Rămîn în vigoare dispozițiile din procedura de moștenire din Transilvania, menținute prin art. 5 și 17 din Legea nr. 389 din 22 iunie 1943, pentru extinderea legislației civile și comerciale a Vechiului Regat în România de peste Carpați.

Articolul 18

Prezenta lege intră în vigoare pe data de 15 septembrie 1943. -----